

Yalnızlığın İki Arasında

– ACZ · 06 Ekim 2015

---

yalnızlığın

sert ve zarif tadında yitirdim bütün adresleri
ve boynunu kırdı
mevsimi gelmeden
kalbimin ufkunda ki bütün dağ çiçekleri

yalnızlığın iki arasında

belki bir yıldız düşer üstüne
belki sen düşersin yıldızların üstüne
avuçlarımda mavi tül bir perdenin parçaları

duyumsa bazen düşleri

çünkü sen yüreğimin diğer yarısındasın
varsılığından sıyrılarak
acısın da her harf buluyor nasılsa kendisini

endişeli bir şekilde

duvarlarda büyüyerek titriyor gölgem
artık görebiliyorum son istasyonu
gittikçe yaklaşıyor uzaklardan
ölümün toprak kokan ihbar düdükları

varsın

kandan koyu görsün sevmeyi
korkusunu yüreğin de doğurup
yüzleri gülücük taşıran maskeler

tenimde

şarkı ateşleri
boğazımda kuru öksürüklü bir hasret
ve yüreğimde kurşun yalımı sevdam

sevinin külleridir

zulamdan damlayan sen kokulu mürekkep

bir nice vakte kadar
kıvrılarak yükseliyor kalbimin haritaları
sonrası hiç

suyun aksin de
yüzümde ki yalnızlık

şafağın ilk ışıklarına eğreti kalıyorum
köpek ve kuş seslerinin karmaşasının da
şehrin müfreze kolları
baskın veriyor uykularıma durmadan

kulaklarını makina mekaniklerine kapatıp
ustura izine tuz basmalısın diyor
cümleye henüz durmuş bir ses

yastığımın ıslak kenarından
aşka ve hınça sığmayan
bir anıya yürüyorum
kendi hayatımı bir namluya sürüp

böylesi kahrolmaktansa gün ve gün
daha çok yakışır bir yiğide

erkekçe ölüm

00:43

şimdi/öylesine /içimin delisine